

[Socialministeren.]

det er Meningen at faa hele dette Problem undersøgt af det sagkyndige Udvalg, hvoraf det ærede Medlem selv er Medlem.

Vedrørende de Ændringsforslag, der er stillet til Sociallovens §§ 305, 306 og 307, siger det ærede Medlem, at de efter hans Opfattelse i højere Grad er følelsesbetonede end forstandsbetonede. Det er vel egentlig et Spørgsmaal, hvad der er Følelse, og hvad der er Forstand, naar der er Tale om at rejse Mennesker, der er kommet saa langt ned, som de Mennesker, der her er Tale om, er kommet det. Det kunde gerne være, at det gode Hjerte gav Forstanden Mulighed for at gøre noget, der var klogt, men at man ved i for høj Grad at følge det forstandsbetonede, det vil sige gaa skarpt frem over for alle disse Mennesker, skære dem over een Kam uden at indrømme dem den Mulighed, der ligger i disse Ændringsforslag, hvorefter det er Kommunalraadene, der skal træffe Afgørelsen, i Virkeligheden holder dem nede eller slaar dem endnu længere ned, end de er i Forvejen.

Med Hensyn til Administrationen skal jeg blot gøre den ene Bemærkning, at jeg er aldeles sikker paa, at heller ikke min Forgænger vilde føle sig bundet af den Administration, der i de første Aaringer, et saa stort Lovkompleks skal administreres samlet i Kommunerne, bygges op, men ogsaa for sit Vedkommende vilde have forbeholdt sig, saa snart der var høstet Erfaringer gennem de Mænd, der ude i Landet arbejder med Tingene, da at gøre Brug af disse Erfaringer, saa der kunde foretages de bedst mulige Ændringer i Administrationen.

Saa sagde det ærede Medlem, at efter at man nu i Socialloven havde foretaget den forsikringsmæssige Udbygning af Forsikringslovgivningen, saa maatte det være Forudsætningen, at Kommnehjælp i langt mindre Grad, end det har været Tilfældet, skulde være kommet til Udbetaling. Men der er jo det ulykkelige, at medens den forsikringsmæssige Hjælp er beregnet paa de tidligere forholdsvis kortvarige Kriserperioder, der med Mellemløb kunde indtræde, og om hvilke man erfaringsmæssigt vidste, hvor ofte de vilde indtræde, saa er den forsikringsmæssige Hjælp ikke beregnet paa og kan ikke være beregnet paa, at Krisetilstanden bliver det permanente, medens blot nogen Lysning i Krisetilstanden bliver Undtagelsen, og det maa ganske givet paa-virke Understøttelsesbeløbenes Størrelse. I samme Grad som flere og flere Arbejdere i et Land bliver næsten permanent arbejdsløse,

i samme Grad maa den Hjælp, de skal have, gaa over fra at være den forholdsvis lave midlertidige Understøttelse, man kan give arbejdsløse i en kortvarig Periode, naar de derefter kan vente at faa Arbejde igen til normal Fortjeneste, til at være en virkelig Forsørgelse af Familien, saadan at den ogsaa rent legemligt og moralsk set kan holdes oppe, og den Udvikling kan vi ikke slippe fri for, hvis Samfundstilstanden i det lange Løb bliver den, at 100 000 Arbejdere permanent skal gaa ledige. Derfor er der en ganske naturlig Forklaring paa den Stigning, der har fundet Sted af de sociale Udgifter.

Endelig nævnte det ærede Medlem Statistisk Departements Opgørelse over, hvor mange Arbejdere der forgæves er søgt gennem Arbejdsanvisningskontorer. Der er det ejendommelige, at de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, der er pligtige at notere alle Efterspørgsler om Arbejdskraft, kan konstatere, at der ikke har fundet et saadant Antal forgæves Forespørgsler Sted, tværtimod, alle Efterspørgsler er effektueret. Det samme gælder Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, der har i 065 Kontrolsteder Landet over. De har effektueret alle de Efterspørgsler om Arbejdskraft, der er kommet. Hvorledes Misforstaaelsen er opstaaet, ved jeg ikke, jeg ved kun den ene Ting, at de offentlige Arbejdsanvisningskontorers Tal er de rigtige.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger til Det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Victor Larsen. Saa snart man begynder at skulle inddrage andre eller ligesom opmuntre andre Partiers Ordførere eller dem, der endnu ikke har haft Ordet, bliver jeg straks betænkelig, for det er for mig Vidnesbyrd om, at den paagældende Ordfører maaske ikke er helt sikker paa at kunne faa en tilstrækkelig lang Tale ud af det, hvis han skal nøjes med det, han egentlig skulde tale om. Og det gælder jo det Spørgsmaal, den højtærede Ordfører her talte om. Selv Landmand, eller i alt Fald Godsejer, staar det ærede Medlem op her og fortæller dette høje Tings Medlemmer, at i de seneste Aar efter Socialreformens Tilblivelse er Flugten fra Land til By steget i en voldsom Grad. Hvis det var rigtigt, var der ikke noget at sige til, at det ærede Medlem fremsatte den Paastand her. Men det er jo ikke rigtigt; det kunde det ærede Medlem meget nemt have overbevist sig om ved at undersøge Sagerne. Tværtimod er Sandheden, som den gøres op af Statistisk Departement, den, at Landbruget tilbageholder faktisk flere nu end tidligere af de yngre Aargange. Det sagde jeg i øvrigt i mit